

Publicerad 2007-03-13 16:47 av niffe

Saknar tryggheten som fanns i min hamn.

Svart

En svart blomma så fin och blid.

En svart blomma som gråter.

En svart blomma går ut i strid.

Men var finns någon som förlåter?

Ett svart skrin så litet och nätt.

Ett svart skrin som står.

Ett svart skrin, ingenting känns lätt.

Det enda som känns, den som slår.

Ett svart hjärta så tragiskt och tomt.

Ett svart hjärta som slår.

Ett svart hjärta, ack så fromt.

Finns det ingen som förstår?

Jag är svart, men vill vara vit.

Svart var kroppsdel är för sig.

En kropp i svart, snälla se hit.

Kan du ej du vita vän, komma och rädda mig..?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren niffe med Poeter.se id #14905 innehar upphovsrätten